

Verslag Overwintering 2014 – 2015 deel 4

En zo werd het weer dinsdag. De wind had ons met rust gelaten dus hadden we een behoorlijke nachtrust. “*Cabo de Palos: Bedankt voor geboden gastvrijheid, we gaan er weer vantussen!*”

Omdat we nu toch saniservice nodig hadden reden we in eerste instantie naar Cañada waar bij een tankstation de mogelijkheid geboden werd. Bij Cañada was voorheen een vrije plaats, de zogenaamde 'Geitenwei' maar, we lazen het al op internet en de pompbediende bevestigde het, deze is opgeheven. Daarom reden we door naar een voor ons nieuwe en vrije plaats: **Calabardina**, een km of 6 benoorden de grotere plaats **Aguila**. Het was even zoeken om het karrespoor dat naar de plek leidde te vinden maar dit was meer dan de moeite waard! Dit was een vrije plaats waar de camperaar van droomt! Je moet wel alles '*bij je hebben en leeg zijn*' want er is niets qua verzorging.

Stoppen, motor af en aan de nog knapperig verse baguettes. Dan weer de wandelschoenen aan om via een crosscountry-parcour, berg op berg af naar het kleinschalige stadje Cabo Cope te wandelen en deels -op z'n Limburgs- '*te sjravelen*'. Mooie vergezichten over de grillige kust maar ook een stukje strandwandeling maakte het weer tot een genoegen.

Bij de camper teruggekeerd werd als de wiedeweerga de stoel gepakt en zat Els genoeglijk te lezen.

Fred deed zijn laptopklusjes, werkte zijn sik netjes bij, controleerde olie en dergelijke en maakte een verkenningswandeling voor de volgende dag. Dit zou een fietstoer naar Aguila worden.

Toen het te fris werd ging Els haar kapsel en lijf wassen en zo sloop de duisternis aan.....

<<<<Het uitzicht vanuit de camper

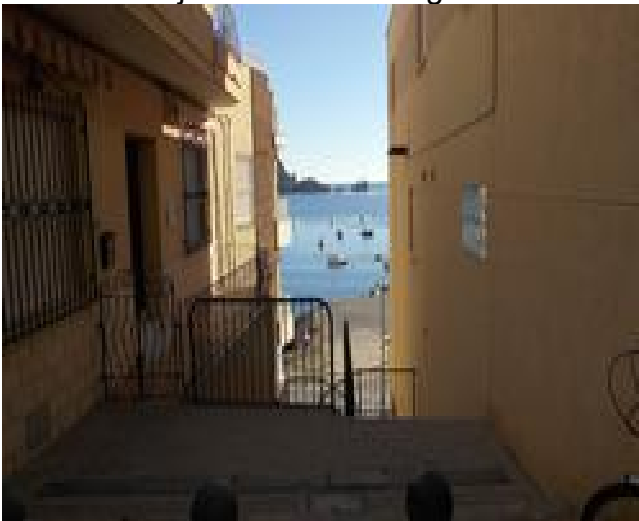
De rit van deze dag, 143 km, ging voor een redelijk groot gedeelte door het bergachtige binnenland waarbij we tot 500 m hoogte kwamen. Boeiend en weer even iets anders dan alleen de kust. We begrepen alleen niet hoe de navy ons geleid had. Het had, volgens de kaart, veel korter gekund. Maar misschien wilde de elektronica ons bewust dit mooie stuk binnenland laten zien.....!

We vonden het verbazingwekkend dat je op de gekste plaatsen toch nog bewoonde huisjes zag liggen. Geen idee waar deze mensen van leven want, in tegenstelling tot de kuststrook met haar uitgestrekte groentevelden en -kassen leek het hier een droge, vrij dorre boel. Hier en daar wat miniscuul kleine boomgaardjes maar verder nauwelijks groen.

U voelt het al aankomen: We zouden zeker nog 'n dag op deze plek blijven!

Oudejaarsdag 2014. Eigenlijk merkwaardig: Geen knalletje, geen plof te horen gedurende de dag. Dat is, weten we van drie jaar en langer geleden, thuis wel anders. Of dat rond de middernachtelijke jaarwisseling zo zou zijn moesten we nog afwachten.

Vandaag werd er gefietst. De op 6 a 7 km gelegen stad Aguilas moest toch ook bekeken worden. Wat waren we blij dat de accu's nog vol waren want het was regelmatig stevig berg-op.

De structuur van de stad met een wir-war van straatjes, vaak met eenrichtingsverkeer, maakte het tot een leuke zoektocht. Toch wisten we het mooie gebied rond de haven te vinden, al moesten we de fietsen stallen om via trappetjes op zee-niveau te komen.

De haven werd bewaakt door een hooggelegen burcht en een vuurtoren. Ook stond er, een beetje verstopt, de Heilige Maagd van Aguilas om een oogje in de zeilen te houden. De haven had iets leuks: Alle soorten boten waren vertegenwoordigd, van luxe jacht tot notedopjes. Vermoedelijk is/was Aguilas een eindpunt van een spoorweg, getuige de mooi gerestaureerde stoomloc die vlak bij de haven pronkte.

We namen uitgebreid de tijd om een en ander te bezichtigen. Boven de stad, omringd door bergen, staan twee molens die Don Quichote in zijn tijd kennelijk gemist heeft. We zagen er onderweg wel meer maar allen zonder wieken.....

Deze molens schijnen typisch voor deze streek te zijn. Na een kuierade pakten we de fietsen weer om nog 'even' naar een Lidl te gaan voor wat inkopen. Hier zweette Fred met terugwerkende kracht peentjes..... De vorige keer deden we dit met de camper, een ramp met al die smalle

straatjes en heel veel éénrichtingsverkeer. Met de fiets ging dit gelukkig iets makkelijker.

Na dik 2 uur besloten we weer richting camperplek te gaan. Het was even zoeken om de weg uit de stad te vinden, maar daardoor ontdekten we een fraai, met rijke mosaïk beklede Mariakapel.

Geen spijt van ons bezoek aan de stad maar toch ook weer blij dat we de drukte achter konden laten.

Fred had, na enig zoeken, zijn hengel gevonden, maar een studie van het water leerde hem dat vanwege de rotsachtige bodem het alleen maar veel materiaalverlies en géén vis zou opleveren. Vandaag geen internetverbinding, waarbij het onduidelijk was of het tegoed van ruim € 40,= op was of een andere oorzaak. Het nadeel van Carrefour-internet is dat er geen info over tegoed na te vragen is en er alleen Spaanse uitleg is. Vorige overwintering deden we ruim een maand met € 30,= en maakten we ook intensiever gebruik. Misschien dat we ooit uitleg krijgen.....
Op naar de Jaarwisseling, maar of we dan nog wakker zouden zijn....? Dat leest u later!

We lagen al lang voor de jaarwisseling onder de wol. Het was behoorlijk afgekoeld en dan is het onder de dekbedden plus wollen deken aangenaam toeven! Er was ook verder geen teken van leven, ondanks toch redelijk wat campers om ons heen, een reden temeer om het bed op te zoeken ipv veel LPG verstoken. Om 24,00 uur werden we gewkt door een auto-toeter en wat geplof uit de verte, vergelijkbaar met stuk-geprikte ballonnetjes. Geen reden dus om het warme nestje te verlaten. Uiteraard wel elkaar een goed 2015 gewenst en toen: "Oogjes dicht en snaveltjes toe!"

Nieuwjaarsdag werd gebruikt om weer een stukje te verkassen. We reden naar **Villaricos**.

De route leidde weer door een soms wat bizar aandoend bergachtig en vrij dor landschap.

We zouden ons niets verbaasd hebben als er plotseling cowboys en indianen onze weg gekruist hadden! Echt het decor voor westernfilms.

Villaricos. Alweer een vrije plaats, direct aan het strand. Fred hoopte zijn hengel uit te gooien met iets van vis als resultaat. Nee dus. Wel leverde het bergen zeewier op en werd het plukken om lijn en dobber weer wier-vrij te maken, maar vis? Homaar!

We hadden telefonisch contact met de kinders om elkaar uitbundig een goed nieuw jaar toe te wensen. Zij hadden een gezellige jaarwisseling gehad, een toch nog leuke afsluiting van een niet al te lekker verlopen 2014. Kleinzoon Kai was om even voor middernacht opgestaan en had genoten van het vuurwerk. Dit had hem zoveel energie gegeven dat hij pas om half drie weer bereid was om te gaan slapen!

We hadden gehoopt in Villacaros internet te vangen maar deze hoop was vergeefs. Aanvankelijk was het redelijk bewolkt maar na de middag maakten de wolken weer ruimschoots plaats voor de zon. Els zocht een plekje uit de wind om te lezen en Fred maakte een wandelingetje. Zo kregen we de dag toch wel om.

Vrijdag 2 januari. Eén dag Villarocos vonden we wel voldoende dus besloten we verder te gaan. **Carboneras**, daar wilden we naartoe. Via een prachtige maar zeer grillige route, waarbij we langs verschillende standplaatsen uit vroeger tijden kwamen werd Carboneras bereikt. Het als vrije camperplaats aangegeven industrieterrein bij o.a. Een cementfabriek en haven sprak ons geheel niet aan. Dus, wat doe je dan? Naar een volgende plek. Dit werd **Agua Amarga**, een kleine 7 km verderop. Hier stonden we ook al eerder en dat plekje was goed bevallen.

Toen we er aankwamen: Verrassing! Daar stonden Martin en Maddy, onze overwinter-leraar en lerares sinds onze eerste overwintering. Hartelijke begroeting en het uitwisselen van de beste wensen voor 2015. In 2012 hebben we elkaar onderweg persoonlijk leren kennen toen we hen min of meer aan het volgen waren via hun website www.camperlanden.eu. In La Romana, in het binnenland ter hoogte van Alicante, haalden we hen in en vierden samen de jaarwisseling.

Sinds die tijd zijn we Facebook-vrienden en hebben we regelmatig contact. Bijna alle vrije plaatsen die we bezocht hebben komen uit hun uitgebreide archief.

Nu was het bij stralend weer gezellig buiten samen koffie drinken en uitgebreid bijbabbelen en alweer ontvangen van allerhande tips en wetenswaardigheden.

We stonden vlak aan het strand maar ook hier heel veel wier in het water dus bleef de hengel in de camper. Nog steeds geen internet maar Fred hield zich flink! Omdat alles wat leuk was in de omgeving al op foto's vastlag had de camera ook een gemakkelijke dag.

De volgende etappe zou in elk geval via de grote stad Almeria gaan omdat daar een Carrefour is en we hoopten internet weer opgang te krijgen. Over de volgende standplaats werd nog geen beslissing genomen omdat we daar nog niet uit waren.

Alweer **de derde dag van het nieuwe jaar** en inmiddels waren we alweer 4 weken onderweg.

Nadat Martin ons voorzien had van vers brood dat hij op zijn scooter was gaan halen namen we uitgebreid afscheid van Maddy, Martin en Bo. Leuk om hen weer ontmoet te hebben. Zoals onszelf beloofd gingen we naar de Carrefour in Almeria om maar wat internet tegoed bij te kopen, in de hoop dat dit de oplossing zou brengen. Onderweg ontdekten we, bij toeval, bij een BP-tankstation in regio **Nijar**, een sanizuil. Mooi op tijd want we moesten hoognodig lossen. Tijdens dit corvee nog even een babbel met een Schwäbisch echtpaar en daarna door naar **Almeria**. Niet de leukste stad om door te rijden en bij de Carrefour was het zoeken om een plekje te vinden waar we de camper veilig konden neerzetten. Het was er loei-druk en dat met Spanjaarden die, naar ons idee, nimmer in een spiegel kijken en als er gebabbeld moet worden rustig op straat blijven staan. Els bleef bij de camper en Fred ging naar de Carrefour Movil-balie waar men perfect Spaans sprak, zij het met een Andalusisch accent, maar niet konden helpen. Ook internationale folders waren hier vreemd. Dan maar aan de kassa opgewaardeerd waarbij de kassier even door Fred geholpen moest worden. PoehPoeh!

Gauw weg uit Almeria met als bestemming **Roquetas**, een wat rustiger kustplaats die we kenden.

Hier zagen we overal campers staan dus plakten we de onze maar ergens langs een straat op een parkeerstrook, niet echt ideaal maar voor de overnachting wel te doen. Els kuerde even naar het strand om Fred de gelegenheid te geven aan zijn internet te werken. Het tegoed was bijgeschreven, inmiddels hadden we bijna € 50,= tegoed maar.....: Verbinding? Niente! We bleven hopen dat het eens goed zou komen.

Na een goede en lange nachtrust (van 22.00 tot 07.30 uur) werd de boel rap reisklaar gemaakt en reden we naar een op coördinaten gezochte plaats in Almerimar. Daar zijn twee officiële CP maar die kennen de prijs. Omdat we toch weer een relaxdag wilden zijn we doorgereden en vonden in **Guardias Viejas** een mixparking waar al redelijk wat campers stonden en bovendien kort bij het strand. Els ging op een bankje lekker zitten lezen en Fred: Proberen te internetten. Na heel wat gerommel was er een verbinding van ongeveer 1 byte per minuut. Okee, beter dan niets en goede training in geduld beoefenen.

Er werd ook nog twee uur langs strand en tussen plastic broeikassen gewandeld.

En weer hadden we heerlijk weer, zo'n 24 graden en dat met de besneeuwde toppen van de Sierra Nevada op de achtergrond. Een bijzondere ervaring. In de kuststrook tussen Almeria en -globaal- Malaga: Kilometers plastic broeikassen! De wegen zijn goed, soms spectaculair om te rijden. Wat hebben ze kunstgrepen moeten uithalen om deze aan te leggen! De rest van de dag? Els lekker buiten en dus in haar nopjes en Fred, met kleine onderbrekingen, aan de laptop. Beiden dus happy. Dat er een long-stayer naast ons stond met een aggregaat dat het geluid

maakte of er een reddingshelicopter landde namen we maar voor lief.....Gelukkig kreeg hij het apparaat niet stabiel aan het lopen en verdween het vrij snel in de camper.